I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιουλίου 1993

για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά τη συνεδρίασή του στη Ρόδο στις 2 και 3 Δεκεμβρίου 1988, αναγνώρισε τα ιδιάζοντα κοινωνικοοικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν ορισμένες νησιωτικές περιφέρειες της Κοινότητας· ότι κρίνεται σκόπιμο να εφαρμοστούν μέτρα για την αντιμετώπιση αυτών των ιδιαζόντων προβλημάτων·

ότι η ιδιαίτερη γεωγραφική θέση των νησιών του Αιγαίου σε σχέση με τις πηγές εφοδιασμού σε τρόφιμα και γεωργικά προϊόντα που είναι σημαντικά για την τρέχουσα κατανάλωση ή για τη γεωργική παραγωγή σε αυτά επιβαρύνουν σημαντικά τις περιοχές αυτές με αποτέλεσμα να δημιουργούν μεγάλα μειονεκτήματα για τους οικείους τομείς· ότι το φυσικό αυτό μειονέκτημα μπορεί να αμβλυνθεί με τη θέσπιση ενός ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού με αναγκαία βασικά προϊόντα·

ότι οι ποσότητες προϊόντων που επωφελούνται του προαναφερόμενου καθεστώτος πρέπει να προσδιορίζονται στο πλαίσιο προβλεπόμενων ισολογισμών, οι οποίοι πραγματοποιούνται περιοδικά και αναθεωρούνται κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους ανάλογα με τις βασικές ανάγκες της αγοράς των εν λόγω περιφερειών και λαμβάνοντας υπόψη την τοπική παραγωγή· ότι, λαμβανομένων υπόψη των μέτρων που έχουν ληφθεί αλλού για την προώθηση της ανάπτυξης της τοπικής παραγωγής, το καθεστώς αυτό θα πρέπει να εφαρμοστεί για πέντε έτη, κατά φθίνοντα τρόπο, στα προϊόντα του τομέα οπωροκηπευτικών·

ότι οι οικονομικές συνέπειες του προαναφερόμενου καθεστώτος πρέπει να επεκτείνονται στο επίπεδο του κόστους παραγωγής και να μειώνουν τις τιμές μέχρι τον τελικό χρήστη· ότι θα πρέπει να προβλεφθούν τα κατάλληλα μέτρα για τον έλεγχο αυτής της επέκτασης·

ότι, προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε εκτροπή κατά τη διακίνηση των εμπορευμάτων, τα εμπορεύματα που επωφελούνται του προαναφερόμενου καθεστώτος δεν μπορούν να αποστέλλονται εκ νέου σε άλλες κοινοτικές αγορές ή να επανεξάγονται σε τρίτες χώρες·

ότι, για την εφαρμογή του προαναφερόμενου καθεστώτος, πρέπει να θεσπιστεί ένα κατάλληλο και αποτελεσματικό σύστημα διαχείρισης και ελέγχου·

ότι οι ιδιάζουσες συνθήκες της γεωργικής παραγωγής στα νησιά του Αιγαίου χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα τόσο στον τομέα κτηνοτροφίας και ζωικής παραγωγής όσο και στον τομέα φυτικής παραγωγής·

ότι, με σκοπό τη συμμετοχή στη στήριξη της παραγωγής που προέρχεται από την παραδοσιακή για τα εν λόγω νησιά κτηνοτροφία, θα πρέπει να χορηγηθούν συμπληρωματικές επιδοτήσεις για την πάχυνση αρσενικών βοοειδών και τη διατήρηση των αγελών θηλαζουσών αγελάδων, καθώς και ενίσχυση στην ιδιωτική αποθεματοποίηση τυριών τοπικής παραδοσιακής παρασκευής·

ότι, στον τομέα των οπωροκηπευτικών και των ανθέων, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα που αποσκοπούν στη στήριξη και την αύξηση της παραγωγής, στη βελτίωση της παραγωγικότητας των εκμεταλλεύσεων, καθώς και στη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων·

ότι κρίνεται σκόπιμο επίσης να ληφθούν μέτρα στήριξης της παραγωγής πατατών που προορίζονται για κατανάλωση, καθώς και των πατατών προς σπορά·

ότι, με σκοπό τη συμμετοχή στη στήριξη της αμπελοκαλλιέργειας που είναι παραδοσιακή στα εν λόγω νησιά, θα πρέπει να χορηγηθεί ενίσχυση για την καλλιέργεια αμπέλων προοριζόμενων για την παραγωγή οίνων ποιότητας παραγόμενων σε καθορισμένες περιοχές (v.q.p.r.d.) οι οποίοι ικανοποιούν τις απαιτήσεις των κοινοτικών κανόνων και οι οποίοι εντάσσονται σ' ένα πρόγραμμα βελτίωσης της ποιότητας·

---

(1) ΕΕ αριθ. C 56 της 26. 2. 1993, σ. 21.
(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 25 Ιουνίου 1993 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).
(3) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 26 Μαΐου 1993 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

ότι, προκειμένου να στηριχθεί και να προωθηθεί η ποιοτική βελτίωση της τοπικής παραγωγής κρασιών-λικέρ (v.l.q.p.r.d.), θα πρέπει να χορηγηθεί ενίσχυση που θα αντισταθμίσει τα έξοδα αποθήκευσης προς παλαίωση της παραγωγής αυτής·

ότι, με σκοπό τη συμμετοχή στη στήριξη της παραδοσιακής ελαιοκαλλιέργειας στα εν λόγω νησιά, τη διατήρηση του δυναμικού παραγωγής και την προστασία του τοπίου και του φυσικού περιβάλλοντος, θα πρέπει να χορηγηθεί ενίσχυση ανά εκτάριο υπό την προϋπόθεση ότι οι ελαιώνες διατηρούνται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται κανονική παραγωγή·

ότι η μελισσοκομία αποτελεί έναν τομέα συνδεόμενο με τη διατήρηση της σημαντικής ευπαθούς χλωρίδας που υπάρχει στα εν λόγω νησιά, που εξασφαλίζει ταυτόχρονα ένα συμπληρωματικό εισόδημα για τους κατοίκους, και ότι κατά συνέπεια θα πρέπει να διατηρηθεί αυτή η παραδοσιακή απασχόληση με τη χορήγηση ενίσχυσης που συμβάλλει στη μείωση του υψηλού κόστους παραγωγής· ότι θα πρέπει να χορηγηθεί η ενίσχυση αυτή στο πλαίσιο των πρωτοβουλιών βελτίωσης των συνθηκών εμπορίας του μελιού που πραγματοποιείται από τις ομάδες των παραγωγών· ότι, εν αναμονή της σύστασης των ομάδων παραγωγών, η ενίσχυση θα πρέπει να χορηγείται σε όλους τους παραγωγούς μελιού, μειωμένη και κατά τη διάρκεια μιας περιορισμένης περιόδου·

ότι οι διαρθρώσεις των γεωργικών εκμεταλλεύσεων στα εν λόγω νησιά είναι ιδιαίτερα ανεπαρκείς και υποκείμενες σε ιδιάζουσες δυσχέρειες· ότι θα πρέπει, επομένως, να προβλεφθούν παρεκκλίσεις από τις διατάξεις που περιορίζουν ή απαγορεύουν τη χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα·

ότι σημαντικές διαρθρωτικές δράσεις για τη γεωργία στα εν λόγω νησιά χρηματοδοτούνται δυνάμει των κοινοτικών πλαισίων στήριξης που αποσκοπούν στην προώθηση της ανάπτυξης και στη διαρθρωτική αναπροσαρμογή των περιοχών που παρουσιάζουν καθυστέρηση στην ανάπτυξή τους (στόχος αριθ. 1) κατ' εφαρμογή των άρθρων 130Α και 130Γ της συνθήκης·

ότι το σύνολο των προβλημάτων των νησιών του Αιγαίου οξύνεται εξαιτίας της μικρής έκτασής τους· ότι, προκειμένου να χαραχθούν οι προτεραιότητες και να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των προαναφερόμενων μέτρων, θα πρέπει να περιοριστεί η εφαρμογή τους σε εκείνα τα νησιά των οποίων ο πληθυσμός δεν υπερβαίνει τους 100 000 μόνιμους κατοίκους, τα λεγόμενα «μικρά νησιά»,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ειδικά μέτρα για την αντιστάθμιση του μειονεκτήματος που αποτελεί ο νησιωτικός χαρακτήρας των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους, εφεξής καλούμενα «μικρά νησιά», όσον αφορά ορισμένα γεωργικά προϊόντα και μέσα γεωργικής παραγωγής.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «μικρά νησιά» νοούνται τα νησιά του Αιγαίου των οποίων ο μόνιμος πληθυσμός δεν υπερβαίνει τους 100 000 κατοίκους.

ΤΙΤΛΟΣ I

Ειδικό καθεστώς εφοδιασμού

Άρθρο 2

Για κάθε ημερολογιακό έτος, καταρτίζονται προβλεπόμενοι ισολογισμοί εφοδιασμού για τα γεωργικά προϊόντα τα οποία είναι βασικά για την ανθρώπινη κατανάλωση και τα βασικά μέσα τα οποία είναι απαραίτητα για τη γεωργική παραγωγή, τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα. Οι ισολογισμοί αυτοί μπορούν να αναθεωρούνται κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας ανάλογα με την εξέλιξη των αναγκών των μικρών νησιών.

Άρθρο 3

1. Στο πλαίσιο του καθεστώτος εφοδιασμού που αναφέρεται στον παρόντα τίτλο, χορηγούνται ενισχύσεις για τον εφοδιασμό των μικρών νησιών με τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις ειδικές ανάγκες των νησιών αυτών και, προκειμένου για προϊόντα διατροφής, τις απαραίτητες συγκεκριμένες ποιοτικές απαιτήσεις και τις ποσοτικές ανάγκες. Το καθεστώς εφοδιασμού εφαρμόζεται κατά τρόπον που να μην παρεμποδίζονται οι δυνατότητες ανάπτυξης της τοπικής παραγωγής.

2. Η ενίσχυση καθορίζεται κατ' αποκοπή για κάθε ομάδα νησιών βάσει του κόστους εμπορίας το οποίο υπολογίζεται από τους λιμένες της ηπειρωτικής Ελλάδας από τους οποίους πραγματοποιείται ο συνήθης εφοδιασμός.

Όσον αφορά τα οπωροκηπευτικά, η ενίσχυση καταβάλλεται επί περίοδο πέντε ετών, αρχής γενομένης το 1993. Κατά τα έτη 1994, 1995, 1996 και 1997, η ενίσχυση καθορίζεται στο 80, 60, 40 και 20 %, αντιστοίχως, του ποσού που ισχύει για το έτος 1993.

Η ενίσχυση χρηματοδοτείται κατά 90 % από την Κοινότητα και κατά 10 % από το κράτος μέλος.

3. Το ευεργέτημα του καθεστώτος εφοδιασμού εξαρτάται από την πραγματική επέκταση του χορηγούμενου πλεονεκτήματος μέχρι τον τελικό χρήστη.

4. Τα προϊόντα που επωφελούνται του καθεστώτος εφοδιασμού που θεσπίζεται στον παρόντα τίτλο δεν μπορούν να επανεξάγονται σε τρίτες χώρες ούτε να αποστέλλονται εκ νέου σε άλλες χώρες της Κοινότητας.

5. Δεν καταβάλλεται καμία επιστροφή κατά την εξαγωγή, από τα μικρά νησιά, των προϊόντων που επωφελούνται του καθεστώτος εφοδιασμού, καθώς και των προϊόντων που λαμβάνονται μετά τη μεταποίησή τους.

Άρθρο 4

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος τίτλου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των σιτηρών [1] ή στα αντίστοιχα άρθρα των κανονισμών για την κοινή οργάνωση των αγορών στους σχετικούς τομείς.

[1] ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής περιλαμβάνουν κυρίως:

— τον προσδιορισμό των ποσοτήτων προϊόντων που επωφελούνται του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού,

— τα ποσά ενίσχυσης,

— τις κατάλληλες διατάξεις για τη διασφάλιση ενός αποτελεσματικού ελέγχου και της πραγματικής επέκτασης των χορηγούμενων πλεονεκτημάτων μέχρι τον τελικό χρήστη.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Μέτρα στήριξης των τοπικών προϊόντων

Άρθρο 5

Οι προβλεπόμενες στον παρόντα τίτλο ενισχύσεις χορηγούνται για τη στήριξη των παραδοσιακών δραστηριοτήτων, την ποιοτική βελτίωση και την ανάπτυξη της τοπικής παραγωγής ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς των μικρών νησιών, καθώς και για την αναζωογόνηση ορισμένων γεωργικών δραστηριοτήτων για τις οποίες τα νησιά αυτά παρουσιάζουν παραδοσιακή και φυσική κλίση.

Άρθρο 6

1. Για τη στήριξη του τομέα της κτηνοτροφίας χορηγούνται οι ακόλουθες ενισχύσεις:

— ενίσχυση για την πάχυνση αρσενικών βοοειδών, η οποία συνίσταται σε ένα συμπληρωματικό ποσό 40 Ecu ανά κεφαλή επί της ειδικής επιδότησης που προβλέπεται στο άρθρο 4 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1]· το συμπληρωματικό αυτό ποσό μπορεί να χορηγείται για ζώο ελάχιστου βάρους το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 3,

— ένα συμπληρωματικό ποσό επί της επιδότησης για τη διατήρηση αγέλης θηλαζουσών αγελάδων, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68, το οποίο καταβάλλεται στους παραγωγούς βοείου κρέατος· το συμπληρωματικό αυτό ποσό ανέρχεται σε 40 Ecu ανά θηλάζουσα αγελάδα, η οποία συντηρείται από τον παραγωγό την ημέρα της υποβολής της αίτησης, και με όριο 40 αγελάδων ανά εκμετάλλευση.

2. Χορηγείται ενίσχυση για την ιδιωτική αποθεματοποίηση των ακόλουθων τυριών τοπικής παρασκευής:

— φέτα, ηλικίας τουλάχιστον 2 μηνών,

— γραβιέρα, ηλικίας τουλάχιστον 3 μηνών,

— λαδοτύρι, ηλικίας τουλάχιστον 3 μηνών,

— κεφαλογραβιέρα, ηλικίας τουλάχιστον 3 μηνών.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

3. Η Επιτροπή καθορίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων [2] ή στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68, τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων ελέγχου.

Άρθρο 7

1. Χορηγείται ενίσχυση ανά εκτάριο στους παραγωγούς και τις ομάδες ή οργανώσεις παραγωγών, τις αναγνωρισμένες κατ' εφαρμογή, αντιστοίχως, του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών [3] και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 του Συμβουλίου της 19ης Ιουνίου 1978 περί των ομάδων παραγωγών και των ενώσεων αυτών [4], που υλοποιούν ένα πρόγραμμα πρωτοβουλιών εγκεκριμένο από τις αρμόδιες αρχές με στόχο την ανάπτυξη ή/και τη διαφοροποίηση της παραγωγής ή/και τη βελτίωση της ποιότητας των οπωροκηπευτικών και των ανθέων που υπάγονται στα κεφάλαια 6, 7 και 8 της συνδυασμένης ονοματολογίας.

Οι ενισχυόμενες πρωτοβουλίες πρέπει να τείνουν, ιδίως, στην ανάπτυξη της παραγωγής καθώς και της ποιότητας των προϊόντων μέσω κυρίως της μετατροπής των ποικιλιών και των καλλιεργητικών βελτιώσεων. Οι πρωτοβουλίες αυτές πρέπει να εντάσσονται σε προγράμματα που εφαρμόζονται για ελάχιστη περίοδο τριών ετών.

Η ενίσχυση χορηγείται για προγράμματα που αφορούν ελάχιστη έκταση 0,3 εκταρίου.

2. Το ποσό της ενίσχυσης ανέρχεται το ανώτατο σε 500 Ecu ανά εκτάριο, εφόσον η δημόσια χρηματοδότηση του κράτους μέλους ανέρχεται τουλάχιστον σε 300 Ecu ανά εκτάριο και εφόσον η εισφορά των παραγωγών, μεμονωμένων ή συγκεντρωμένων, ανέρχεται τουλάχιστον σε 200 Ecu ανά εκτάριο. Εάν η συμμετοχή του κράτους μέλους ή/και η εισφορά των παραγωγών είναι μικρότερες από τα αναφερόμενα ποσά, το ποσό της κοινοτικής ενίσχυσης μειώνεται αναλόγως.

Η ενίσχυση καταβάλλεται ετησίως, επί περίοδο τριών ετών κατ' ανώτατο όριο, κατά την εκτέλεση του προγράμματος.

3. Η ενίσχυση προσαυξάνεται κατά 100 Ecu ανά εκτάριο εφόσον το πρόγραμμα πρωτοβουλιών υποβάλλεται και υλοποιείται από ομάδα ή οργάνωση παραγωγών και προβλέπει, για την υλοποίησή του, την προσφυγή σε τεχνική βοήθεια. Η προσαύξηση της ενίσχυσης χορηγείται για προγράμματα που αφορούν ελάχιστη έκταση δύο εκταρίων.

(1) ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 747/93 (ΕΕ αριθ. L 77 της 31. 3. 1993, σ. 15).

(2) ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2071/92 (ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 64).

(3) ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 746/93 (ΕΕ αριθ. L 77 της 31. 3. 1993, σ. 14).

(4) ΕΕ αριθ. L 166 της 23. 6. 1978, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 746/93 (ΕΕ αριθ. L 77 της 31. 3. 1993, σ. 14).

4. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για την παραγωγή πατάτας προς κατανάλωση που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 0701 90 51, 0701 90 59 και 0701 90 90, ούτε για την παραγωγή πατάτας προς σπορά που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 0701 10 00, ούτε για την παραγωγή τομάτας που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 0702.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων ελέγχου, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72.

Άρθρο 8

1. Χορηγείται ετησίως ενίσχυση ανά εκτάριο, για την καλλιέργεια πατάτας προς κατανάλωση που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 0701 90 51, 0701 90 59 και 0701 90 90, καθώς και για την καλλιέργεια πατάτας προς σπορά που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 0701 10 00.

Η ενίσχυση καταβάλλεται για μέγιστη έκταση καλλιέργειας και συγκομιδής 3 200 εκταρίων ετησίως.

2. Το ποσό της ετήσιας ενίσχυσης ανέρχεται σε 500 Ecu ανά εκτάριο.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων ελέγχου, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1971 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σπόρων προς σπορά [1].

Άρθρο 9

1. Χορηγείται κατ' αποκοπήν ενίσχυση ανά εκτάριο για τη διατήρηση καλλιέργειας αμπέλων προοριζόμενων για την παραγωγή οίνων ν.ο.π.ρ.π. στις ζώνες παραδοσιακής παραγωγής.

Της ενίσχυσης επωφελούνται οι εκτάσεις:

α) οι καλλιεργούμενες με ποικιλίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο αμπέλου για την παραγωγή καθενός από τους οίνους ν.ο.π.ρ.π. που παράγονται και ανήκουν στις συνιστώμενες ή επιτρεπόμενες κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου της 16ης Μαρτίου 1987 για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς [2] και

β) των οποίων οι αποδόσεις ανά εκτάριο είναι κατώτερες ενός ανωτάτου ορίου που καθορίζεται από το κράτος μέλος, εκφραζόμενου σε ποιότητα σταφυλιών, γλεύκους σταφυλιών ή οίνου, υπό τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 823/87 του Συμβουλίου της 16ης Μαρτίου 1987 για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικά με τους οίνους ποιότητας που παράγονται εντός καθορισμένων περιοχών [3].

2. Το ποσό της ενίσχυσης ανέρχεται σε 400 Ecu ανά εκτάριο. Από την περίοδο 1997/98, η ενίσχυση αυτή θα χορηγείται αποκλειστικά στις ομάδες ή τις οργανώσεις παραγωγών που αναλαμβάνουν δράση ποιοτικής βελτίωσης των οίνων που παράγονται σύμφωνα με πρόγραμμα εγκεκριμένο από τις αρμόδιες αρχές· το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει, ιδίως, τα μέσα για τη βελτίωση των συνθηκών οινοποίησης, αποθεματοποίησης και διανομής.

3. Τα άρθρα 32, 34, 38, 39, 41, 42 και 46 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 του Συμβουλίου της 24ης Μαΐου 1988 για τη χορήγηση, για τις αμπελουργικές περιόδους 1988/89 μέχρι 1995/96, πριμοδοτήσεων για οριστική εγκατάλειψη αμπελουργικών εκτάσεων [4], δεν ισχύουν για τις εκτάσεις ή τα προϊόντα που λαμβάνονται από τις εκτάσεις αυτές οι οποίες απολαύουν της ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται, εφόσον είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 83 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87. Αφορούν ιδίως τους όρους εφαρμογής του προγράμματος που αναφέρεται στην παράγραφο 2, καθώς και τις διατάξεις ελέγχου.

Άρθρο 10

1. Χορηγείται ενίσχυση για την παλαίωση της τοπικής παραγωγής των κρασιών-λικέρ ποιότητας που έχουν παραχθεί κατά παραδοσιακό τρόπο και των οποίων η διαδικασία διαρκεί τουλάχιστον δύο έτη. Η ενίσχυση καταβάλλεται κατά το δεύτερο έτος της παλαίωσης, εντός των ορίων μέγιστης ποσότητας 40 000 εκατολίτρων ετησίως.

Το ποσό της ενίσχυσης είναι 0,02 Ecu ανά εκατόλιτρο και ανά ημέρα.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται, εφόσον χρειασθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 83 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87.

Άρθρο 11

1. Χορηγείται κατ' αποκοπήν ενίσχυση ανά εκτάριο για τη διατήρηση των ελαιώνων στις παραδοσιακές περιοχές καλλιέργειας των ελαιών, υπό την προϋπόθεση ότι οι ελαιώνες συντηρούνται και διατηρούνται κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζονται καλές συνθήκες παραγωγής.

Το ποσό της ενίσχυσης ανέρχεται σε 120 Ecu ανά εκτάριο.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [5]. Καθορίζουν, ιδίως, τις προϋποθέσεις εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καθώς και τις ικανοποιητικές συνθήκες συντήρησης των ελαιώνων και τις διατάξεις ελέγχου.

---

[1] ΕΕ αριθ. L 246 της 5. 11. 1971, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3695/92 (ΕΕ αριθ. L 374 της 22. 12. 1992, σ. 40).

[2] ΕΕ αριθ. L 84 της 27. 3. 1987, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1566/93 (ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 39).

[3] ΕΕ αριθ. L 84 της 27. 3. 1987, σ. 59. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3896/91 (ΕΕ αριθ. L 368 της 31. 12. 1991, σ. 3).

[4] ΕΕ αριθ. L 134 της 28. 5. 1988, σ. 3. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 833/92 (ΕΕ αριθ. L 88 της 3. 4. 1992, σ. 16).

[5] ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2046/92 (ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 1).

Άρθρο 12

1. Χορηγείται ενίσχυση για την παραγωγή μελιού ειδικής ποιότητας στα νησιά του Αιγαίου που έχουν μεγάλη ποσότητα μελιού θυμαριού.

Η ενίσχυση καταβάλλεται σε συνάρτηση με τον αριθμό των καταγραμμένων κυψελών παραγωγής στις ομάδες παραγωγών μελιού που είναι αναγνωρισμένες σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78, οι οποίες αναλαμβάνουν να υλοποιήσουν ετήσια προγράμματα πρωτοβουλιών με σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών εμπορίας και την προώθηση του μελιού ποιότητας.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται σε 10 Ecu ανά καταγραμμένη κυψέλη παραγωγής ετησίως.

2. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου δύο ετών κατ' ανώτατο όριο, ενόψει της σύστασης και της αναγνώρισης των ομάδων παραγωγών στην παράγραφο 1, η ενίσχυση καταβάλλεται σε κάθε μελισσοκόμο ο οποίος συντηρεί τουλάχιστον 10 κυψέλες παραγωγής.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται, γι' αυτή την ιδιαίτερη περίπτωση, σε 7 Ecu ανά καταγραμμένη κυψέλη παραγωγής.

3. Οι ενισχύσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 καταβάλλονται για ένα μέγιστο αριθμό 50 000 και 100 000 κυψελών αντιστοίχως.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων ελέγχου, θεσπίζονται, εάν είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2771/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των αυγών [1].

ΤΙΤΛΟΣ III

Μέτρα παρέκκλισης στον τομέα των διαρθρώσεων

Άρθρο 13

1. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 5, 6, 7, 10 και 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων [2], οι ενισχύσεις στις επενδύσεις για τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στα μικρά νησιά χορηγούνται υπό τους ακόλουθους όρους:

α) κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο α), το καθεστώς ενισχύσεων στις επενδύσεις που προβλέπεται στα άρθρα 5 μέχρι 9 του προαναφερόμενου κανονισμού μπορεί να εφαρμοστεί στα μικρά νησιά για τους κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων οι οποίοι, αφενός, δεν ασκούν γεωργική δραστηριότητα ως κύρια απασχόληση αλλά αντλούν από την εν λόγω δραστηριότητα στη γεωργική εκμετάλλευση το 25 % τουλάχιστον του συνολικού εισοδήματός τους και των οποίων, αφετέρου, η γεωργική εκμετάλλευση δεν απαιτεί περισσότερο από το ισοδύναμο μίας μονάδας ανθρώπινης εργασίας (ΜΑΕ) και εφόσον οι προβλεπόμενες επενδύσεις δεν υπερβαίνουν τα 25 000 Ecu. Εξαιρουμένων των τοπικών ειδικών παρασκευασμάτων, όλη η παραγωγή ειδών διατροφής πρέπει να περιορίζεται στην τοπική κατανάλωση·

β) η έγκριση σχετικά με την τήρηση απλουστευμένης λογιστικής ισχύει όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ)·

γ) για την παραγωγή χοιρείου κρέατος σε οικογενειακές εκμεταλλεύσεις, δεν απαιτούνται οι προβλεπόμενες στο άρθρο 6 παράγραφος 4 προϋποθέσεις· ωστόσο, η προϋπόθεση που αναφέρεται στο τελευταίο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου, η οποία προβλέπει ότι κατά την ολοκλήρωση του προγράμματος το 35 % τουλάχιστον της ποσότητας τροφών που καταναλίσκουν οι χοίροι μπορεί να παράγεται στην εκμετάλλευση, αντικαθίσταται από ποσοστό 10 %·

δ) για την παραγωγή αυγών και πουλερικών, η προβλεπόμενη στο άρθρο 6 παράγραφος 6 απαγόρευση δεν ισχύει για τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις οικογενειακού χαρακτήρα·

ε) κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β), το ύψος της μέγιστης επιλέξιμης ενίσχυσης των επενδύσεων ορίζεται στο 55 %, είτε πρόκειται για επενδύσεις κατασκευής ακινήτων είτε άλλες.

Οι διατάξεις που αναφέρονται στα στοιχεία γ), δ) και ε) του παρόντος άρθρου ισχύουν μόνο για την εκτροφή που πραγματοποιείται κατά τρόπο σύμφωνο με τις απαιτήσεις για την καλή μεταχείριση των ζώων και την προστασία του περιβάλλοντος και υπό τον όρο ότι η παραγωγή προορίζεται για την εσωτερική αγορά των μικρών νησιών.

2. Για την εγκατάσταση των γεωργών νεαρής ηλικίας, δεν απαιτείται ο όρος που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 τελευταία περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, όταν πρόκειται για εκτροφή βοοειδών, το ποσό της εξισωτικής αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 17 του ίδιου κανονισμού μπορεί να ανέλθει σε 180,5 Ecu ανά μονάδα ζώντος ζώου (MZZ), εντός του ορίου ενός ανώτατου ποσού 3 540 Ecu ανά εκμετάλλευση για το 1993, που θα αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 [3].

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο iii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, η εξισωτική αποζημίωση που προβλέπεται στο άρθρο 17 του ίδιου κανονισμού μπορεί να χορηγείται στα μικρά νησιά για όλες τις φυτικές καλλιέργειες εφόσον αυτές πραγματοποιούνται κατά τρόπο σύμφωνο με τις απαιτήσεις

[1] ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 49. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1235/89 (ΕΕ αριθ. L 128 της 11. 5. 1989, σ. 29).

[2] ΕΕ αριθ. L 218 της 6. 8. 1991, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 870/93 (ΕΕ αριθ. L 91 της 15. 4. 1993, σ. 10).

[3] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1988 για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1988, σ. 1).

για την προστασία του περιβάλλοντος και εντός του ορίου ενός ανώτατου ποσού 3 540 Ecu ανά εκμετάλλευση για το 1993, που θα αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88.

Εξάλλου, οι αγελάδες των οποίων το γάλα προορίζεται για την εσωτερική αγορά αυτής της περιφέρειας μπορούν να ληφθούν υπόψη για το λογαριασμό της εξισωτικής αποζημίωσης στο σύνολο των περιοχών της περιφέρειας αυτής, που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 4 και 5 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Απριλίου 1975 περί της ορεινής γεωργίας και της γεωργίας σε ορισμένες μειονεκτικές περιοχές (1), εντός ορίου 20 μονάδων.

5. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88:

1. θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου,
2. μπορεί να αποφασίσει για τα μικρά νησιά, μετά από αιτιολογημένη αίτηση των αμόδιων αρχών, παρέκκλιση από το άρθρο 17 παράγραφος 3 δεύτερη περίπτωση του εν λόγω κανονισμού, προκειμένου να επιτραπεί η αύξηση του ποσοστού κοινοτικής συμμετοχής πέραν του προβλεπόμενου ορίου για τις επενδύσεις οι οποίες αφορούν ορισμένους τομείς μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων και οι οποίες πρόκειται να βελτιώσουν τις συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 14

Τα μέτρα που προβλέπονται στους τίτλους I και II του παρόντος κανονισμού συνιστούν παρεμβάσεις που προορίζονται για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (2).

Άρθρο 15

1. Η Επιτροπή παρουσιάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, και από προτάσεις για τα μέτρα προσαρμογής που θα καταστούν αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού.

2. Στο τέλος του τρίτου έτους εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού, η Επιτροπή παρουσιάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο μια γενική έκθεση σχετικά με την οικονομική κατάσταση των μικρών νησιών, στην οποία εμφαίνεται η επίπτωση των δράσεων που υλοποιήθηκαν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Υπό το φως των συμπερασμάτων της έκθεσης, η Επιτροπή παρουσιάζει, σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτό καθίσταται αναγκαίο, τις κατάλληλες προσαρμογές, περιλαμβανομένης, ενδεχομένως, μιας προοδευτικής μείωσης του ύψους ορισμένων ενισχύσεων ή/και τον καθορισμό χρονικών ορίων.

Άρθρο 16

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Ιουλίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BOURGEOIS

(1) ΕΕ αριθ. L 128 της 19. 5. 1975, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 (ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1).

(2) ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2048/88 (ΕΕ αριθ. L 185 της 15. 7. 1988, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος προϊόντων που αφορά το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού που προβλέπεται στον τίτλο I για τα μικρά νησιά του Αιγαίου

Περιγραφή εμπορευμάτων	Κωδικός ΣΟ
Γαλακτοκομικά προϊόντα	
— Γιαούρτι	0403 10
Ζάχαρη	1701
Άλευρα σιταριού	1101 και 1102
Λαχανικά (για τα έτη 1993 έως 1997)	0701 έως 0709
Φρούτα (για τα έτη 1993 έως 1997)	
— Νωπά εσπεριδοειδή	ex 0805
— Σταφύλια	0806 10
— Μήλα	0808 10 91 έως 0808 10 99
— Αχλάδια	0808 20 31 έως 0808 20 39
— Νωπά βερίκοκα, κεράσια, ροδάκινα [όπου συμπεριλαμβάνονται τα λεία ροδάκινα (brugnons) και τα νεκταρίνια], δαμάσκηνα και αγριοδαμάσκηνα	0809
— Φράουλες	0810 10
— Πεπόνια, καρπούζια	0807 10
— Νωπά σύκα	0804 20 10
— Ακτινίδια	0810 90 10
Ζωτροφές	
— Δημητριακά	
— Σιτάρι	1001
— Σίκαλη	1002
— Κριθάρι	1003
— Βρώμη	1004
— Καλαμπόκι	1005
— Χορτονομές	1214
— Κατάλοιπα και απορρίμματα βιομηχανιών τροφίμων	2302 έως 2308
— Παρασκευάσματα των τύπων που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων	2309 90